

„... MÉGIS EGY TEST“

Köszöntetek minden testvért... Azsia egyházai köszöntenek titeket... Imádkozzatok kitartóan az összes szentekért és énertem is... Ilyen buzdításokkal és üzenetekkel zárja leveleit a Népek Apostola. Megosztja a címzettekkel a többi közösség örömeit és gondjait is. Egyek Krisztusban? Adják ennek fogható jelét, fejezzék ki együttérzésüket, sőt küldjék el adományait a rászorulóknak. A kapcsolatot ápolni kell.

Ezt mi is tesszük. Imával, figyelemmel kísérjük katolikus egységünk kezésének, Szentatyánknak örömeit és gondjait. Figyeljük a tömegtájékoztatási eszközök híreit más, tőlünk távol fekvő országok egyházi életéről. De ritkán kapunk átfogóbb képet. Nem ismerjük jól az egyes egyházak helyzetét, sajátosságait, törekvéseit és problémáit. Így pedig könnyen megfélemedezhetünk arról, hogy ugyanazon misztikus test tagjai vagyunk. Csak akkor örülhetünk velük, ha ismerjük sikereiket, s akkor aggódhatunk értük, ha tudjuk, milyen veszélyek fenyegetik őket. A különbözőségek megértetik velünk, hogy különböző feladatokat bíz ránk az Úr. Felhívják figyelmünket: ha valami sikerült a másiknak, miért ne próbálhatnánk azt meg mi is. Ha viszont valamelyik kudarcot vallott, vagy éppen a helyes útról letért volna, ez a mi számunkra is intő jel legyen. Gyakran a másik példáján látjuk meg világosabban a Lélek vezetését.

Jelen számunk a sokrétű és szoksinú s mégis egy Egyház szerető ismeretét kívánja elmélyíteni. Egy folyóirat egyetlen számának keretei nem teszik lehetővé, hogy minden részletre kitérjünk. Irányokra szeretnénk rámutatni, jellegzetes helyzeteken keresztül szemléltetni az egyes kontinensek egyházainak életét.

Legtöbbünk Európában él. Ennek ellenére feltehetjük magunknak a kérdést: Ismerjük saját földrészünk egyházának főbb problémáit és feladatait? Tudjuk, hogy az európai egyház szerepe jelentősen megváltozott az utolsó évtizedekben. A katolikusok 58 százaléka már Európán és Észak-Amerikán kívül, az ún. harmadik világban él. A latin-amerikai katolikusok (Dél- és Közép-Amerika) egymagukban többen vannak, mint az európaiak (41,5 százalék, illetve 34,5 százalék). Európa belső, kulturális válságban van. Főleg ennek hatását vizsgálja az európai egyháznál Alszegey Zoltán, a Gergely Egyetem tanára.

Az Egyház életében nemegyszer találkozunk „furcsa isteni logikával“. Hihetetlenül ígéretteljes tavaszokra pusztító jégverések következnek. Az ázsiai egyházak életének ezt a jellegzetességét állítja elénk Nemeshegyi Péter, Tokióból.

Néha jelpanaszoljuk, hogy az Egyház kevés gyakorlati érzéket mutat a mindennapi élet problémái iránt. Nem így az észak-amerikai egyház. Főleg ebből a szemszögből ad róla képet Babos István, a Fordham Egyetem tanára.

Az új nemzedék növekedése örömmel és reménnyel tölti el a családot: szülőket és felnőtt rokonokat. De az ifjúság beilleszkedése nem mindig zavartalan. Az idősebbek tudják: a fiatalok joga, kialakítani saját életformájukat. Mégis aggódnak, amikor terjednek az új viselkedési módok. Főként, ha ezek arra sarkalják az öregeket, hogy megváltoztassák eddigi magatartásukat. Hasonló jelenségeket figyelhetünk meg a dél-amerikai és az afrikai egyházakkal kapcsolatban.

Dél-Amerika, a lakosság és a katolikusok arányszáma szerint, a „legkatolikusabb kontinens”. De légkörét robbanásig telítik a társadalmi igazságtalanságok. Ezen az áldatlan helyzeten próbál segíteni az egyház, főleg a bázisközösségeken és a felszabadítási teológián keresztül. Ezek a törekvések azonban csaknem szakadást idéznek elő a dél-amerikai katolikusok csoportjai között. Egyes képviselőik a Szentszék bírálatát is kiváltották. Benkő Antal több mint 20 évig működött Braziliában — Jálics Ferenc pedig Argentínában. Tapasztalatból ismerik a kontinens egyházát.

Az afrikai egyház is fiatalos, lendületes. Évente több mint félmillió felnőtt kéri felvételét a katolikus közösségbe! Az óra sürget: nyújtsunk hiteles tanúságot Krisztusról. Egyébként az ezrével burjánzó vallási mozgalmak ragadják el Közép- és Dél-Afrika ébredő népeit. — Afrikáról írt tanulmányunk többek közreműködésével készült.

Oceánia legnépesebb és legnagyobb országa Ausztrália. Teleki Béla Daniel Mannix, 20 éve elhunyt melbourne-i érsek korszakalkotó tevékenységét ismerteti. Vele kapcsolatban bemutatja Ausztrália egyházának viszontagságos múltját és fejlődésének irányait.

A katolikus egyház eddig többnyire a görög filozófia fogalmaival és a római jogrendszer paragrafusáival jejezte ki a hit tartalmát. Tudjuk, hogy erre más kultúrák eszközei is felhasználhatók. De a gyakorlatban rányomták bélyegüket az Egyház arcára az európaiak és az észak-amerikaiak. A krisztusi szeretet megkívánja, hogy ezen jogokkal élhessenek a felnövekvő egyházak is. Valószínűleg a harmadik évezredre vár a feladat, hogy Krisztus egyetlen Egyháza kibontakoztassa tagjai sajátos életét és működését a föld minden kontinensén. Ennek a fejlődésnek első jeleit már érezhetjük.